

Bingelrade: voor 796 inwoners twee terreinen

door Will J. Poulssen

HEERLEN, 8 augustus. — „Trim U fit“ — „Doe meer aan beweging“ — Wie is deze slagzinnen de laatste maanden niet tegen gekomen? De aansporingen hebben gelukkig hun doel niet gemist. Immers: heel veel Nederlanders zijn uit hun gezapige zithouding gewekt en hebben de bijna piepende bodyschamieren via kniebuigingen, boslooppjes, fietstochten of wat dies meer zij weer in de vroegere, meer gezonde staat teruggebracht. Het blijft echter zaak, dat de goed doorvoede Nederlander vanaf zijn jeugd jaren behoorlijk in beweging komt en blijft. In dit licht bekeken vormt het tekort aan sportaccommodaties nog steeds een nijpend probleem. Dat geldt uiteraard ook voor Limburg, dat op dit punt lang een achtergebleven gebied was, maar gode zij dank de laatste jaren een gedeelte van de achterstand heeft ingelopen.

Maar dit wil geenszins zeggen, dat in onze contreien de situatie helemaal rooskleurig is. Zowel voor het beoefenen van binnensporten als voor het plegen van buitensporten bestaat er nog steeds een behoorlijk tekort aan accommodaties. Een punt dat daarom de volle aandacht van de plaatselijke overheden moet blijven hebben.

Stein: voor 11577 inwoners óók twee terreinen

Tekort van 100 velden in Limburg

De Sportraad voor de provincie Limburg, die thans anderhalf jaar in touw is, heeft onlangs een duidelijk overzicht samengesteld van de aanwezige

voetbal- en handbalvelden, alsmede de tennisbanen, die her en der in het Limburgse verspreid liggen. Daarmee heeft deze Sportraad een eerste stap

gezet in de richting van een systematische benadering van het onderwerp sportvoorzieningen in onze provincie. De gegevens zijn bijgewerkt tot 1 ja-

nuari van dit jaar en tonen aan, dat er globaal genomen nog een tekort is aan honderd voetbalvelden en er op redelijke termijn nog honderd tot honderd-

vijftig tennisbanen aangelegd moeten worden.

NORM

Voor de 998.383 inwoners van Limburg waren op 1 januari 491 voetbalvelden ter beschikking. Dat komt neer op één veld voor 2033 Limburgers, terwijl de landelijke norm één veld op 1700 inwoners is. De meest gunstige situatie wordt aangetroffen in het gebied rond Venray, waar op 1263 inwoners één terrein is te vinden. In de regio Maas-tricht daarentegen moeten er nog heel wat spaden in de grond worden gestoken, alvorens men het tekort heeft weggewerkt. Een veld op 3135 inwoners is beslist aan de lage kant. Ook de andere stedelijke gebieden laten cijfers zien die boven het provinciaal gemiddelde liggen. Oostelijke Mijnstreek: 1 op 2587. Westelijke Mijnstreek: 1 op 2384. Venlo en omgeving: 1 op 2220.

Opmerkelijk is dat de grote en middelgrote steden het slechtste te voorschijn komen. Gunstig is de situatie op het platteland, waar gemiddeld één veld aanwezig is voor 1146 burgers.

Als best verzorgde gemeente op dit gebied springt Bingelrade in het oog, dat voor zijn 796 inwoners twee terreinen ter beschikking heeft. Maar wat te zeggen van een snel groeiende plaats als Stein, waar 11.577 inwoners het eveneens met twee velden moeten doen? Dat is één veld op 5788.

Wanneer men bedenkt dat Limburg 47.000 bij de KNVB ingeschreven voetballers telt, dan is wel duidelijk dat de aanleg van voetbalvelden in de komende jaren urgent blijft. Vrijwel elk Limburgs dorp kan bogen op een club, die de plaatselijke kleuren zo goed mogelijk tracht te verdedigen. Daarom ook is het niet zo verwonderlijk, dat op het platteland meer velden te vinden zijn dan in de stedelijke gebieden.

In de stedelijke — trouwens ook in de substedelijke bevolkingsagglomeraties — is het patroon van de sportbeoefening aanzienlijk meer gedifferentieerd. Behalve voetbal zijn ook andere sporten behoorlijk in trek.

TENNIS

Bekijkt men de situatie ten aanzien van de aanwezige tennisbanen, dan blijken Midden- en Noord-Limburg het best voor de dag te komen. Het totaal aantal banen bedroeg op 1 januari 196. Dat komt neer op een gemiddelde van één baan op 5090 inwoners

Midden-Limburg heeft evenwel de beschikking over één baan op 4151 inwoners. Afgaande op deze cijfers staat het Zuidlimburgse heuvelland wel een bijzonder slecht figuur met een gemiddeld van slechts één baan op 19.828 inwoners. Gaat men uit van een planingsnorm van een baan op 5000 inwoners, dan is wel duidelijk dat er in het Zuidlimburgse nog een groot aantal gravel rechthoeken dient te komen. Zeker wanneer men bedenkt dat landelijk de tendens bestaat de genoemde norm te verlagen tot één baan op 3000 inwoners. Deze landelijke norm zal binnen enkele jaren inderdaad maatgevend zijn, omdat tennis niet langer meer een elitesport is, doch zich snel uitbreidt tot groepen buiten de upper ten.

In tegenstelling tot de voetbal sport treft men in de stedelijke gebieden relatief de meeste tennisbanen aan. Het platteland is iets minder goed voorzien, terwijl het verstedelijkte platteland naar verhouding zonder meer een ongunstig beeld vertoont. Juist omdat in deze gebieden de algemene maatschappelijke ontwikkeling op gang is gekomen verdient deze situatie alle aandacht. Van de 109 gemeenten die Limburg telt beschikken er 64 (58%) niet over een baan. Van deze 64 gemeenten behoren er 23 tot de plattelandsgemeenten en 41 tot het verstedelijkte platteland. Het Noord-Limburgse Broekhuizen telt één baan op 673 inwoners, de gemeente Kerkrade daarentegen maar één baan op 24.077 inwoners.

HANDBAL

De aanleg van handbalvelden is in een minder urgent stadium gekomen, omdat bij deze tak van sport een belangrijke verschuiving naar zaalhandbal valt waar te nemen. Daarom heeft het weinig zin aan te geven hoe groot het tekort aan handbalvelden in Limburg is. Op 1 januari was de situatie zo, dat er gemiddeld één veld op 14.901 inwoners was. Daarbij kwam Midden-Limburg ten westen van de Maas weer het beste uit: de bus met één veld op 5.335 inwoners. Noord-Limburg telde geen enkel specifiek handbalveld en ook in Maastricht en omgeving was er op dit gebied weinig of geen accommodatie voorhanden.

Bemelen in de ban van de sport

door Theo Pasing

BEMELLEN, augustus — Bemelen, kort geleden door gebiedsstand aan Maas-tricht gepromoveerd tot kleinste gemeente van Nederland, heeft voor het voetbalveld, een eigen elftal, junioren- en dameshandbalclub. De eerste wedstrijd op het nieuwe terrein jaar nog in het vooruitzicht. In twee dorpsgemeenschappen kan er een kleine ploeg voorgedaan. Driehonderd inwoners tellen de gemeente, waaronder zeventien van de parochie. Nauwelijks waren voetbalterrein in het dorp aangelegd hadden een lijst van ruim 80 leden — een derde van de inwoners — die allen actief sport wilden bedrijven.

De straatjes zijn weliswaar door het broeierige zomerweer uitgestorven, voetbalvelden zijn er nog maar twee, sprekt maar over een thema: voetbal. Wat zal de club in de derde klas van komende tegenstanders wordt bijt echter niet te verslaan. Een kunstenaars, gowchelaars met het leer schot in de benen. Hoe valt het nu te verklaren, dat een gemeenschap van driehonderd mensen ineens bezeten wordt van de sport. Deennia heeft er geen enkele sportaccommodatie bestaan, Bemelen was

de enige gemeente in Limburg die geen sportveld had. De enkeling die de tijd en interesse vond voor de sport, was op de naburggemeenten aangewezen. En ineens zijn er maar liefs twee seniorenelftallen, twee jeugdelftallen en een dameshandbalclub. Volgens wethouder P. Huys is de behoefte aan een sportaccommodatie ontstaan, nadat het gemeenschapshuis — twee jaar geleden — in gebruik is genomen. De jeugd kreeg een onderdak, waar tal van activiteiten ontplooid werden. Vandaaruit zijn de verenigingen langzaam gegroeid, aldus de heer Huys. Trainer van de voetbalclub en een van de initiatiefnemers, de heer F. Coenjaerts: „Aanvankelijk meende men, dat het toch niets zou worden. Het was al zo vaak geprobeerd en altijd op niets uitgekomen. De mening, dat het ook nu nog niets zal worden, is er nog bij een aantal mensen. Het gros van de inwoners staat echter achter ons“. Dat de dorpelingen enthousiast zijn, blijkt wel uit de opbrengst van een huis-aan-huisactie, die de initiatiefnemers hebben gehouden om de aanleg enigszins te bekostigen. Gemiddeld gaf men per gezin f. 5.—. „Daarbij nog de opbrengst van twee dansavonden en subsidie van de gemeente en wij konden onmiddellijk starten“ aldus de heer Coenjaerts.

Zo simpel was het echter niet. Pastoor Brouwers, de eigenlijke initiatiefnemer, riep een vijftal ingezetenen rond de vergadering en vroeg hen voor de jeugd activiteiten te ontplooiën. Dit vijftal ging onmiddellijk aan het werk en al spoedig was het groepje met een groot aantal inwoners uitgebreid. De

kerk, die een heuvelachtig terrein bezat, ruilde het voor een stuk grond van landbouwer Leessens. Het was een vlak terrein, uitstekend geschikt om er op te voetballen. De enige moeilijkheid: het terrein was maar half zo groot als een normaal voetbalveld moet zijn. En op een half terrein heeft zelfs de beste ploeg te weinig ruimte om zijn talenten te ontplooiën, ook die van Bemelen. De enthousiaste plannen, die voor de komende competitie gesmeed waren, dreigden in het honderd te lopen. Er kon met geen mogelijkheid een metertje bij, immers waarvandaan halen en niet stelen. Wethouder Huys bleek uiteindelijk de redder. Hij plakte de andere helft van het voetbalveld eraan vast door een stuk van zijn landerijen af te staan.

Het dorp juichte en de initiatiefnemers begonnen het terrein geschikt te maken. Ook nu was de medewerking van alle kanten groot. Een timmerman fabriceerde, gratis de doelpalen, de grond moest opgehoogd worden, een vrachtrijder leverde grond en vracht gratis; mergel was nodig om de grond stevigheid te geven; ook dit kwam gratis; het ijzeren gestel voor de balenlangers werd tenslotte voor een spotprijsje uit Maastricht gehaald. De heer Coenjaerts: „Het terrein was nooit tot stand gekomen als we de medewerking niet hadden gehad. Ieder ogenblik waren inwoners bezig om het terrein speelbaar te maken. Met het beetje geld, dat wij in kas hadden was het veld onbetaalbaar geweest.“ De gemeente heeft, nadat eenmaal gebouwen was hoe groot het enthousiasme onder de inwoners was, ook nog een flinke duit in het zakje gedaan. Zij gaf de in de haast opgerichte sportvereniging een eenmalige subsidie van f. 3600.— en een jaarlijkse subsidie van f. 400.—. Wethouder P. Huys: „Het idee van een aantal inwoners om te

Kleinste gemeente van Nederland heeft nu voetbalterrein

ging een eenmalige subsidie van f. 3600.— en een jaarlijkse subsidie van f. 400.—. Wethouder P. Huys: „Het idee van een aantal inwoners om te

Bemelen was tot voor kort de enige Limburgse gemeente, die geen beschikking had over een voetbalveld. Daarin is thans verandering gekomen, want in de komende competitie zal ook deze plaats een voetbalclub en — uiteraard — ook een terrein rijk zijn. Dank zij het initiatief van de heer F. Coenjaerts (zie foto) zal „Koning Voetbal“ ook in Bemelen zijn entree maken.

starten met een eigen voetbalclub is door het gemeentebestuur erg goed ontvangen. De gemeenteraad is er zeer gelukkig mee. Bovendien kan nu ook de schooljeugd tijdens de gymnastieklessen van het terrein gebruik maken. Zij was in het verleden altijd aangewezen op het gemeenschapshuis. De stemming in Bemelen is opperbest. Het voetbalterrein is weliswaar nog niet helemaal klaar — er moeten nog kleedlokalen gebouwd worden, de balenlangers moeten nog met draad bespannen worden — maar het speelveld is waarschijnlijk een dezer dagen speelbaar. Daarom ziet heel Bemelen verlangend uit naar 22 en 23 augustus, het weekeinde, waarin voor het eerst in de geschiedenis van het dorp een voetbalwedstrijd op eigen grond wordt gespeeld.